

ПАТОН Петро Оskarович (21. 09. 1872, м. Ніцца, Франція — початок 1930-х рр., м. Брест-Литовський, нині Брест, Білорусь) — громадський діяч. Син *Оскара*, брат *Евгена*, дядько *Бориса* та *Володимира Патонів*. Здобув військову освіту, служив у лейб-гвардійському полку. Мав землеволодіння у Речицькому пов. Мінської губ., був членом повітового дворянського зібрання. Від 1913 — голова Речицької повітової земської управи Мінської губ. Також представляв повіт у губернському комітеті у справах земського господарства. Під його керівництвом відкрито земську лікарню в Речиці та фельдшерські пункти у навколишніх селах, розроблено плани осушення боліт, будівництва доріг і кам'яних мостів. Під час 1-ї світової війни Речиця опинилася у прифронтовій зоні, у місті осіло бл. 10 тис. біженців. В умовах економічної і продовольчої кризи П. створив і очолив спеціальну комісію, що змогла забезпечити

населення та біженців необхідними товарами, 1916 керував боротьбою з епідеміями тифу і віспи у повіті. Після Лютневої революції 1917 — Речицький повітовий комісар Тимчасового уряду; за часів Української Держави гетьмана *П. Скоропадського* у серпні—грудні 1918 — окружний староста *Поліської округи*. Від 1921 мешкав у м. Брест-Литовський, працював у іпотечному відділі магістрату.

Рекомендована література

1. Лебедева В. Мост Патонов на Беларусь: Знаменитая династия баронов «засветилась» под Гомелем, в Речице и Брагине // Гомельская праўда. 2011, 20 окт.;
2. Дмитрієнко М. Ф., Томазов В. В. Рід Патонів: історико-генеалогічне дослідження. Документи. К., 2013.

В. М. Лебедева

Бібліографічний опис:

Патон Петро Оskarович / В. М. Лебедева // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880364>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).